

Toevallig per ongeluk

Klucht in drie bedrijven

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TOEVALLIG PER ONGELUK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Kim van der Vlucht: (19-25 jaar) Een jonge, spontane meid, dochter van Senna die haar moeder graag weer gelukkig wilt zien. Ziet het werken in het familiebedrijf als een serieuze plicht. Is de spil achter het 'op goed geluk' - gedeelte.

Machiel van der Vlucht: (17-23 jaar) Broertje van Kim, wat luie jongen, die tegen zijn zin in in de herberg van zijn moeder moet werken. Gaat veel liever lekker met zijn vrienden naar het strand.

Senna van der Vlucht: (midden 40) Gewichtige vrouw die weet wat ze wil en die de touwtjes strak in handen houdt. Moet wel de touwtjes aan elkaar knopen om de herberg die ze zelf is opgestart, draaiende te houden. Heeft weinig met mannen.

Noa: (17-23 jaar) Jonge meid die al jarenlang verliefd is op Machiel, wat niet door hem wordt gezien. Is daarom vaak bij de herberg te vinden. Sportief, superenthousiast en bijdehand.

Magda van Kolk: Natuurmens die een grote wereldreis maakt. Komt per ongeluk bij de herberg aan en begint haar natuurkennis daar direct rond te strooien. Sociaal mens en harde werkster.

Amelie Zandstra: Truttige dame die voor haar rust naar de herberg is gekomen. Arrogant en niet snel tevreden. Erg mokkig, maar achter haar masker gaat een zeer onzekere vrouw schuil.

Maartje: Het hulpje van de herberg. Werkt er hard om haar ouders te kunnen onderhouden. Echter een enorme kluns. Naïef en dommig, maar wel eens schat.

Max Westers: (midden 30-eind 30) Een wat jongere heer die op uitnodiging van Kim naar het eiland is gelokt. Een vrolijke, positieve man. Is vreselijk verliefd op Senna.

Joris Witwasser: (eind 40) Een wat arrogante patser die denkt dat hij alle vrouwenharten sneller laat kloppen. Denkt nog erg goed in de markt te liggen. Verder een enorme regelaar en erg slim.

Koen/Serge: (rond de 50) De derde man waarvan Kim denkt dat hij op uitnodiging is gekomen om haar moeder te verleiden. Echter, Koen

(*eigenlijk Serge*) heeft hele andere plannen met zijn verblijf in de herberg.

DECOR:

Het decor bestaat uit twee delen die elkaar gedeeltelijk overlappen. Tussen de overlapping in is het pad naar de straat. Er is een deur naar het algemene gedeelte van het herberg en een deur die leidt naar de slaapplekken.

EERSTE BEDRIJF

Kim loopt over het terras en neemt de tafels en stoelen af, terwijl ze er een liedje bij neuriet. Machiel komt op door de rechterdeur, wrijvend in zijn gezicht.

MACHIEL: Oh, wat heb ik een hoofdpijn.

KIM: Laat geworden gisteravond zeker?

MACHIEL: Viel wel mee. Om vier uur lag ik plat.

KIM: Smaakte het bier?

MACHIEL: Het was gewoon te lekker. Ze hadden een nieuw soort bier. Net wat meer alcohol, even duur en veel lekkerder.

KIM: En ja, dan komt het moment dat je wakker gaat en je aan het werk moet. Wat een hard leven heb je toch, hè?

MACHIEL: Nou, het is anders wel tien dagen geleden dat ik vrij had.

KIM: Mama is nou eenmaal niet helemaal lekker. Ze heeft haar rust gewoon even nodig.

MACHIEL: Gisteren ging het toch alweer veel beter met d'r?

KIM: Ja, maar als ze dan gelijk weer aan het werk gaat, gaat het direct weer mis.

MACHIEL: Ik wou dat ze een kerel had die de klusjes op kon knappen waar ik nu mee opgezadeld ben.

KIM: Arme stakker!

MACHIEL: Het is toch ook niet zo handig van d'r dat ze Simon weg heeft gestuurd?

KIM: Die man was standaard te laat.

MACHIEL: Dat zit nou eenmaal in het bloed van het volk hier. Dat Hollanders nou altijd zo stipt zijn...

KIM: En hij viel gerust tijdens het verven van een deurpost in slaap.

MACHIEL: Die man was oud.

KIM: Dus was het tijd voor hem om te gaan. *(Noa komt op via de overlapping. Enorm vrolijk)*

NOA: *(super enthousiast)* Ha Machiel. Al uitje bed komen rollen?

MACHIEL: Jemig Noa, je had toch vrij vandaag?

NOA: Ik voel me zo fris als een hoentje. 't Was gezellig gisteravond, hè?

MACHIEL: Dat wel, ja.

NOA: Hé, wat ik je vragen wilde. We gaan met z'n allen zwemmen. Ga je mee?

MACHIEL: Ik moet werken.

NOA: Alweer? Heb jij nooit vrij ofzo?

MACHIEL: *(enorm zielig)* Nee.

KIM: Aansteller.

NOA: Joh, ga even mee. Al is het maar voor een uurtje.

KIM: Machiel, er worden buien verwacht. Het dak in kamer 3 is nog steeds niet gemaakt.

MACHIEL: Plaats er een paraplu boven.

KIM: Mam heeft het je drie weken geleden al gevraagd. Dus... kom op. In de benen! *(loopt met emmer en doekje weg en vertrekt door de linker deur)*

NOA: Je laat je door je zus toch niet vertellen wat je doen moet? 't Is zondag vandaag. Alle jongeren uit het dorp zijn vrij.

MACHIEL: Behalve ik... *(Senna komt op door de rechterdeur. Ze draagt een ochtendjas en rekt zich uit. Machiel springt snel op, nog even naar zijn hoofd grijpend)*

SENNA: Goedemorgen prachtig eiland van me. Ook net zo uitgeslapen als ik? Ah, morgen Machiel. Goedemorgen Noa.

NOA: Goedemorgen mevrouw van der Vlucht. Wat bent u vrolijk vandaag.

SENNA: *(nors)* Wil je daarmee zeggen dat ik gisteren chagrijnig was?

NOA: Ehm... nee. Nee, zo bedoel ik het niet.

SENNA: *(met lach)* Maar het is wel zo. Doch, vandaag niet. Nee, vandaag voel ik me kiplekker.

MACHIEL: Fijn mama.

SENNA: Waar is Kim?

MACHIEL: In de bar.

SENNA: En waar ben jij mee bezig? *(Machiel loopt al richting bar)* Lieverd, als je wilt, mag je vandaag wel een dagje vrij. Kun je lekker gaan zwemmen.

MACHIEL: Echt?

SENNA: Nee, ik zeg het alleen maar om je valse hoop te geven. *(Machiel laat zijn hoofd hangen - Senna lacht)* Wat ben je ook goedgegelovig. *(Machiel straalt weer op)* Niet te lang, hoor. Want vanmiddag komen er nieuwe gasten aan. Hun kamers moeten helemaal op orde zijn. *(Machiel is al op weg naar de rechtse deur)* Het dak van kamer 3 is gemaakt, hè?

MACHIEL: Nou... ehm...

SENNA: Machiel, je gaat hier toch niet staan beweren dat dat dak nog steeds lekt?

MACHIEL: Ja, nee... maar...

SENNA: Dat moet eerst klaar. Daarna kun je wel even gaan zwemmen, *(komt verder op en gaat op een terrasstoel aan één van de tafels zitten)*

MACHIEL: Ja mama.

NOA: Kan ik je misschien even helpen met dat dak? Ik ben a-technisch en b-handig. Maar misschien kan ik een paraplu boven je hoofd houden.

MACHIEL: Waarom dat dan?

NOA: Het dak lekt toch? 't Is niet lekker als je het maken moet, terwijl het water over je heen gutst.

MACHIEL: Noa, we zitten hier op een eiland waar het haast nooit regent. Er is nu dus geen water om het dak te laten lekken.

NOA: Maar waarom noem je het nu dan toch een lek dak?

MACHIEL: Omdat er een grote kier in het teer zit, daar komt het water doorheen, zodra het regent.

NOA: Wat ik al zei: a-technisch.

MACHIEL: Ga maar naar de groep toe. Zeg maar dat ik straks kom.

NOA: Succes met dat niet-helemaal-lekke dak. *(af via overlapping)*

SENNA: *(wat ondeugend)* Hé Machiel!

MACHIEL: Ik ga direct aan de slag, mam. Echt waar.

SENNA: Kom eens hier! *(Machiel loopt naar zijn moeder toe)* Ga eens zitten! *(Machiel gaat zitten)* Vertel eens, jongen. Bloeit er al iets tussen jullie?

MACHIEL: Wat?

SENNA: Tussen jou en Noa. Volgens mij vindt ze je hartstikke leuk.

MACHIEL: Noa?

SENNA: Haar ogen stralen als ze je aankijkt.

MACHIEL: Mam!

SENNA: Wat vind je van haar?

MACHIEL: Gewoon, ze is een vriendin.

SENNA: Is er echt niets meer?

MACHIEL: *(staat op)* Ik ben met het dak bezig, *(af via rechtse deur)*

SENNA: Net z'n vader. Onschuldig en verlegen, maar ondertussen; hij windt ze allemaal om z'n duim.

KIM: *(komt op door de linkse deur)* Mam, je bent wakker.

SENNA: Hoi lieverd. Ja, mijn oogleden werden vanmorgen opgetild en toen voelde ik dat het goed was.

KIM: Zal ik je een kopje koffie brengen?

SENNA: Kim, ik heb besloten; ik ga mijn hele leven beteren.

KIM: Waarom?

SENNA: Ik ga gezond leven. Goed eten, op tijd naar bed en ik ga mediteren.

KIM: Mediteren? Je bent toch geen hindoe?

SENNA: Mediteren is een hele goede manier om de rust in jezelf te vinden. Je laatje helemaal leeglopen en denkt nergens meer aan. Niet over je problemen en je zorgen, niet over de wereld om je heen.

Je bent één met je eigen bewustzijn.

KIM: Mam, voel je je echt wel goed?

SENNA: Beter dan ooit. *(staat op)* Ik ga onder de douche.

KIM: Kan ik een ontbijtje voor je maken?

SENNA: Graag. Magere kwark met vers fruit alsjeblieft.

KIM: Magere kwark met... Mam!

SENNA: Je bent een schat, *(af door rechtse deur)*

KIM: Pff, was ik helemaal blij dat het weer beter met d'r ging; is ze gek geworden. Wat heb ik liever? *(met glimlach)* Gelukkig is er hoogstwaarschijnlijk een oplossing onderweg, *(lacht nogmaals. Maartje komt op door de rechtse deur. Haar hoofd gebogen; het lijkt of ze zich ergens voor schaamt)*

KIM: Wat is er Maartje?

MAARTJE: Nou... ehm... er is een ongelukje gebeurd.

KIM: Niet weer, hè Maartje? Wat is er ditmaal gesneuveld?

MAARTJE: Het is eigenlijk iets ergers.

KIM: Barst maar los!

MAARTJE: Ik ging kamer 1 binnen en begon met het bed. Ik wilde het een beetje opmaken en glad trekken, maar toen zat er plots beweging onder het laken. Ik schrok, want ik dacht dat het een beest was. Dus toen pakte ik een bezem en toen sloeg ik erop..., op dat beest... dacht ik. Maar... ehm... toen hoorde ik 'au' en toen ging het laken weg en toen...

KIM: *(na een verscholen lachje)* Lag mevrouw Zandstra in dat bed?

MAARTJE: Dat weet ik niet. Maar er kwam wel een mevrouw tevoorschijn met een heel boos gezicht.

KIM: Maartje! Als er geen kaart op de deur hangt met 'clean room', moet je er wegblijven. Dat weet je inmiddels toch wel?

MAARTJE: Jawel, maar... eh... ik vergat te kijken.

KIM: Heb je mevrouw Zandstra je excuses gemaakt?

MAARTJE: Ik weet niet hoe die mevrouw heet, maar ik heb wel sorry gezegd... Geloof ik. *(Amelie komt in een ochtendjas, met pantoffels aan en haar haren flink in de war door de rechtse deur op. Maartje ziet de vrouw en duikt weg achter een tafeltje)*

AMELIE: De brutaliteit. De jeugd van tegenwoordig. Het is toch niet te geloven, *(woest tot Kim)* Waar is de eigenaresse?

KIM: Die is er even niet. Kan ik u misschien ergens mee helpen?

AMELIE: Het is gewoon niet te geloven. Ik lag gewoon rustig te slapen. In mijn bed, zoals het hoort. Word ik opeens wakker gemept, met een bezem nog wel, door één of ander dom mokkel. *(Kim moet weer vechten tegen een lach)* Nemen jullie hier iedereen aan, die kan lopen, ofzo?

KIM: Mevrouw, het spijt me werkelijk enorm. Het moet een misverstand zijn geweest.

AMELIE: Een misverstand? Als je ogen hebt, kun je toch zien wanneer er iemand in bed ligt? Anders moet je wel heel kippig zijn.

KIM: Mevrouw, gaat u even lekker zitten. Dan breng ik u een kopje koffie van het huis.

AMELIE: Ik lust niet eens koffie. Geef me liever een borrel!

KIM: Mag ik u er wel op wijzen dat het pas half negen is?

AMELIE: Jij bepaalt niet wanneer ik een borrel neem. Breng me maar een portje.

KIM: Wilt u er ook iets bij eten?

AMELIE: Vraag ik daar om?

KIM: Nee, ik vroeg het u gewoon.

AMELIE: Niet doen, jongedame! Niet doorgaan als duidelijk is gemaakt dat je niet door moet gaan.

KIM: Uw port komt eraan, *(vertrekt door de linkse deur Amelie staat op en begint met zogenaamde zangoefeningen. Na na na na.Oeoeoeoeoe. Enzovoort. Onderwijl schraapt ze een enkele keer haar keel. Maartje grinnikt zachtjes vanachter de stoel. Dan gaat Amelie over op het (erg hoog) zingen van een lied. Maartje moet haar hand voor haar mond houden om niet keihard in de lach te schieten. Door de overlapping komt een man aanlopen. Max draagt een opzichtig gekleurd pak en draagt een grote koffer met zich mee. Hij fluit een vrolijk wijsje. Amelie stopt direct met haar gezang en doet of ze het druk heeft met haar ochtendjas. Max loopt op de vrouw af)*

MAX: Goedemorgen. U moet Senna zijn?

AMELIE: Pardon?

MAX: De naam is Max Westers. U heeft mij geschreven.

AMELIE: Pardon?

MAX: U hoeft niet zo verlegen te doen, hoor. In uw brieven werd wel duidelijk dat u dat niet bent.

AMELIE: Pardon?

MAX: En volgens die brieven bestaat uw woordenlijst ook uit meer woorden dan uit alleen maar 'pardon'.

AMELIE: Hé, zeg!

MAX: Dat zijn er al drie. *(Kim komt op vanuit de bar. Ze heeft een glas vast en een fles port. Ze schrikt van Max)*

KIM: Goedemorgen meneer. Ik geloof dat u mij moet hebben.

MAX: *(bekijkt Kim van top tot teen en schudt dan zijn hoofd)* Al zou ik halfblind zijn, dan nog zou ik zien dat u niet de vrouw bent waarvoor ik kom. Ik heb haar al gevonden, geloof ik.

AMELIE: Jongedame, nu ben ik vanmorgen al voor de tweede keer als een vod behandeld. Het moet niet gekker worden.

KIM: Oh ja, hier heeft u een glas. *(laat fles zien)* Is deze port goed?

AMELIE: Hoe kan ik dat nu weten? Dan zal ik hem eerst moeten proeven, *(graait fles en glas uit Kim's handen)* Tss! *(loopt met geheven hoofd af door de rechtse deur)*

KIM: *(tot Max)* Sorry daarvoor. Er zitten wel eens wat lastigere klanten bij. Mag ik vragen wie u bent.

MAX: Max Westers. Ik ben op zoek naar Senna van der Vlucht. Ik was al even bang dat de boze dame van zojuist Senna was.

KIM: Oh nee. Nee, dat was onze zuurpruim: mevrouw Zandstra. Nee, u moet mij hebben. Fijn dat u gekomen bent.

MAX: Maar... u bent toch veel jonger dan 46?

KIM: Dat betreft mijn moeder. Maar ik ben degene die u gevraagd heeft te komen.

MAX: En al die brieven dan?

KIM: Ook van mij. Maar wat erin staat, gaat wel over mijn moeder.

MAX: Dus ik ben verliefd geworden op twee personen tegelijk?

KIM: Nou... niet helemaal. Het gaat om mijn moeder. Ik zoek een nieuwe partner voor haar.

MAX: Dat weet ik.

KIM: Maar zij weet daar niks van.

MAX: Oh...

KIM: Maar dat is juist goed. Kijk, u moet doen of u toevallig hier op vakantie bent. U slaapt hier in de herberg en hier is mijn moeder ook. Zo kan ze vanzelf verliefd op u worden.

MAX: Geniaal. Wat een prachtidee. Alsof het allemaal toevallig per ongeluk is. *(lacht)* Jou mag ik wel.

KIM: Ik moet wel even melden dat mijn moeder een beetje anders doet dan normaal. Ze heeft het erg druk gehad, dus is wat eerder geïrriteerd enzo... Dus als u daar een beetje doorheen kunt kijken...

MAX: Ik zal van haar de gelukkigste vrouw van de wereld maken.

KIM: Mooi zo. *(haalt uit haar zak een sleutel)* Hier heeft u de sleutel van uw kamer. Kamer 4. Gewoon door *(wijzend op rechtse deur)* die deur heen. De nummers staan op de deuren.

MAX: Dank je wel, jongedame, *(af door rechtse deur - Kim gaat af door de linkse deur)*

MAARTJE: *(komt tevoorschijn)* Ik snap er helemaal niks van. Waar hadden die twee het nou over? Het lijkt wel All you need is love, of zoiets. *(Joris komt op door de overlapping. Hij kijkt rustig rond, waarna zijn oog op Maartje valt)*

JORIS: Eén goedendag schone dame. Ben ik bij Herberg de Blauwe

Maan?

MAARTJE: Jawel meneer. Zal ik even iemand voor u halen?

JORIS: Jij mag me ook wel even gezelschap houden, hoor. Heb ik geen enkel probleem mee. *(gaat aan een tafeltje zitten)*

MAARTJE: Ik moet eigenlijk weer aan het werk.

JORIS: Natuurlijk. Breng mij dan maar een lekker koud biertje? En... eh... neem zelf ook wat.

MAARTJE: Het spijt me, maar dat kan ik niet van u aannemen. En drinken geven enzo, is niet helemaal mijn werk. Zal ik even iemand voor u roepen?

JORIS: Jij komt niet van het eiland, hè? Ben je een echte Hollandse deerne?

MAARTJE: Meneer, ik weet niet wat dat is.

JORIS: Kom je uit Nederland?

MAARTJE: Mijn ouders wel...

JORIS: Dat dacht ik wel. Het straalt van je uit.

MAARTJE: Oh... *(weet zich geen houding te geven)*

JORIS: En is Senna van der Vlucht je bazin?

MAARTJE: Ja, meneer. Zij heeft mij de kans gegeven wat geld te verdienen.

JORIS: Doe je ook massages?

MAARTJE: Ik weet niet wat dat zijn, maar ik denk het niet.

JORIS: Zeepje gasten hun rug in tijdens het badderen?

MAARTJE: Nee meneer.

JORIS: Vermaak je ze op enige andere manier?

MAARTJE: Nee meneer. Ik maak alleen maar de kamers schoon en ik maak de bedden op.

JORIS: Ah, je bent de schoonmaakster. Een prachtige baan... *(zacht)* als je verder niets kunt... *(wat luider)* Roep dan maar even iemand voor me! Dan kun jij weer gaan schoonmaken.

MAARTJE: Natuurlijk meneer, *{af door linkse deur}*

JORIS: Vreemd dat ze niet blond is. *{kijkt rustig rond - Kim komt op door de linkse deur - Joris schiet overeind}* Ah, nog meer Hollands schoon. Maar ook u bent geen Senna van der Vlucht, geloof ik, hè?

KIM: Nee, dat ben ik inderdaad niet. Ik ben haar dochter. Mag ik u vragen waar u mijn moeder van kent?

JORIS: Ik heb maandenlang met haar geschreven.

KIM: *(na kleine schrik)* Mag ik u dan misschien vragen hoe u heet?

JORIS: Joris Witwasser, aangenaam.

KIM: *(terzijde)* Oh jee, nog één.

JORIS: Ik zou je moeder graag willen ontmoeten. Is dat te regelen?

KIM: Nou, niet helemaal... Het zit zo... ehm... Ik wil niet dat mijn moeder

weet dat ik een afspraakje voor haar heb geregeld.

JORIS: Je hoeft je er verder ook niet mee te bemoeien, hoor. Ik denk dat ik je moeder door het schrijven al goed genoeg ken.

KIM: Nou ja, dat schrijven, dat heb ik gedaan. Voor mijn moeder. Ik zou u willen vragen u gewoon als herbergbezoeker voor te doen en zo haar hart te veroveren. Is dat mogelijk?

JORIS: Jongedame, ik ben de grootste versierder van Nederland. Geef me twee dagen en ik heb haar.

KIM: *(met zenuwachtig lachje)* Goed... dat is dan geregeld. Zal ik u vast een sleutel van uw kamer geven?

JORIS: Ik zou inderdaad graag het zweet van mijn lichaam willen wassen. Wat is het hier warm.

KIM: Ja, zo'n 350 dagen per jaar. *(haalt sleutel uit haar zak)* Kamer 5. Gewoon door die deur en dan kunt u kijken naar de nummers op de deuren.

JORIS: Doe ik. Vriendelijk bedankt jongedame.

KIM: Geen dank. *(Joris af - Kim zucht diep)* Wooh, ik had niet verwacht dat twee van de drie mannen die ik een brief heb gestuurd, ook daadwerkelijk zouden komen, *(haalt schouders op)* Ach, het zijn gewoon doodnormale gasten... *(wat zachter)* die niet betalen voor hun verblijf hier. *(gaat hoofdschuddend af door de linkse deur. Machiel komt op door de rechtse deur. Hij heeft een emmertje vast)*

MACHIEL: Rotdak. Zo oud als de weg naar Rome. Dat krijg ik toch nooit voor elkaar? Ik ben geen loodgieter. Klotezooi! *(tussen de schotten door komt een avontuurlijke dame op. Machiel slaat zijn hand voor zijn mond om de vloek weg te moffelen en is blij als hij merkt dat de mevrouw hem niet gehoord heeft. MAGDA draagt een korte legerbroek, een enorme rugtas en kijkt rond door een verrekijker)*

MAGDA: Wat prachtig hier. Zo prachtig. Die helderblauwe lucht met die heerlijke, frisse bomen. Hier wil ieder mens toch sterven? *(Machiel wacht af)* Of in ieder geval zijn leven doorbrengen. Wat heerlijk, wat heerlijk. *(Machiel schraapt zijn keel - MAGDA kijkt hem recht aan met de verrekijker en springt achteruit van schrik, blijft door de verrekijker kijken)* Wat een rare dieren hebben ze hier. En dan zeggen ze dat we van de aap afstammen. Nou, dit dier lijkt nog veel meer op de mens.

MACHIEL: Mevrouw!

MAGDA: *(schrikt nogmaals en geeft zelfs een gillette)* En dit dier praat ook nog eens. *(Machiel duwt de verrekijker naar beneden, MAGDA kijkt wat geschrokken naar hem en begint te lachen)* Oh, u bent gewoon een mens. *(kijkt weer verbaasd)* Maar u spreekt Nederlands.

MACHIEL: Mevrouw, we zijn hier op Curaçao. Bijna iedereen spreekt Nederlands.

MAGDA: Oh ja, da's waar. (*kijkt rond*) Waar ben ik eigenlijk?

MACHIEL: U bent bij Herberg de Blauwe Maan. Welkom.

MAGDA: Oh nee, hoor. Geen welkom voor mij. Ik slaap in de vrije natuur. Gewoon onder de blote hemel. Dat is het beste voor een mens.

MACHIEL: Vast.

MAGDA: Wat zit u hier leuk, zeg? Houdt u ook expedities door de Natuurgebieden van het eiland?

MACHIEL: Nee, wij 'herbergen' alleen maar mensen.

MAGDA: Oh ja, bijzonder leuk hoor.

SENNA: (*op door rechtse deur*) Ah Machiel, is er al een nieuwe gast aangekomen?

MACHIEL: Nee, mam. Deze mevrouw slaapt in de natuur onder de blote hemel.

SENNA: Wat ben je ook een grappige grapjas. Goedendag mevrouw. Let u maar niet op mijn zoon, hoor. Wilt u misschien eerst iets te drinken?

MAGDA: Nee hoor, ik heb mijn veldfles nog vol met water.

SENNA: U ziet er naar uit dat u helemaal vanaf het vliegveld hier naartoe bent komen lopen.

MAGDA: Vliegveld? Welnee zeg. Vliegtuigen zijn niet goed voor het milieu. Ik ben gekomen per boot.

SENNA: Maar dan bent u weken onderweg geweest.

MAGDA: Ik ben inderdaad bijna een jaar geleden van huis vertrokken. Deze wereldreis heb ik al willen maken sinds ik achttien ben. (*loopt naar de tafels toe*) Zijn deze van hout met het groen keurmerk?

SENNA: Ehm... geen idee eigenlijk.

MAGDA: En gebruikt u in uw keuken alleen biologische producten?

MACHIEL: Mam, ik ben weer even naar dat lekke dak aan het kijken. Goed?

MAGDA: Jongeman, laat mij je daarbij helpen. Ik heb al zolang in de natuur doorgebracht. Geen enkel dak van mijn bouwwerken heeft ooit water doorgelaten.

MACHIEL: Oh nee hoor, mevrouw. Dat is echt niet nodig. Ik ben al bijna klaar.

MAGDA: (*kijkt in het emmertje*) U wilt toch niet zeggen dat u met dat asfalt het dak repareert, hè?

MACHIEL: (*lachend*) Welnee, deze teer is... is voor mijn boot. Ja, anders krijg je dat ding nooit waterdicht, hè?

MAGDA: Jongeman, wij spreken hierbij iets af. Ik blijf hier een paar dagen en zal je in de dagen dat ik hier ben, de fijne kneepjes van het overleven aanleren. Jij gaat leven in één lijn met de natuur.

MACHIEL: *(met te brede glimlach)* Sorry, ik moet werken.

SENNA: Welnee Machiel. Kim en ik redden ons hier wel. Ga jij maar met deze mevrouw mee.

MAGDA: Magda van Kolk is trouwens mijn naam.

SENNA: Aangenaam.

MACHIEL: Maar dat dak, mam? Dat moet klaar.

MAGDA: Dat regelen we eerst en daarna trekken we erop uit. Je zult me dankbaar zijn, jongeman, *(kijkt rond)* Waar is dat leuke dak?

SENNA: Machiel brengt u er graag naartoe, *(met brede lach)* Succes! *(Machiel loopt superchagrijnig voor MAGDA uit. Ze gaan af door de rechtse deur. Senna lacht hard)* Wat is dit heerlijk. Wat zal die jongen gaan genieten, *(lacht nogmaals)* Maar ik nog veel harder. *(af door de rechtse deur. Amelie komt op. Ze zingt luidkeels en loopt niet helemaal recht meer. In haar hand heeft ze de fles port, deze is leeg)*

AMELIE: *(met licht dubbele tong)* Yooohoo, is daar iemand? Haaaallllloooo! *(Senna komt wat geschrokken terug vanuit de bar)* Ah, daar is iemand. Mevrouw, heeft u nog zo'n overheerlijk portje voor me. Wat een superport is dit.

SENNA: Mevrouw Zandstra, voelt u zich wel goed?

AMELIE: Ja joh. Beter dan ooit. Ik voel me als herboren.

SENNA: U weet dat het pas tegen negenen is, hè?

AMELIE: Mevrouw, ik kan wel klokkijken, hoor. Ik had me voorgenomen lekker uit te slapen. Maar vanmorgen werd ik met een bezem m'n bed uitgeslagen, *(zweverig lachend)* Dat arme kind schrok zich een apenongeluk.

SENNA: Zal ik misschien iets te eten voor u regelen? Uw nuchtere maag vraagt daar vast om.

AMELIE: Die is echt niet meer nuchter nu, hoor. Die is gevuld met port. Maar d'r kan nog meer bij. *(begint te zingen)* "D'r kan nog meer bij, d'r kan nog meer bij." Makkelijk zelfs.

SENNA: *(wat twijfelachtig)* Een port zei u?

AMELIE: Een hele fles graag. Zet maar op m'n rekening.

SENNA: Goed, het komt eraan. Gaat u toch even zitten! *(houdt stoel bij Amelie in de buurt, die er op neerploft - Senna af door linkse deur, Amelie begint weer te zingen - Max komt op en wil snel vertrekken, maar Senna roept hem terug)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto